

ВІСНИК

1 (79) • 2017

ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ

Діяти швидко й ефективно:
Балаклія

Авдіївка:
вчасна допомога

Коли фото
красномовніше слів

Зміст

3 СЛОВО ПРЕЗИДЕНТА

КОРОТКО

- 4 Про найголовніші новини кварталу

ПОДІЯ

- 5 Візит представників Японського Червоного Хреста в Україну

НАША ДІЯЛЬНІСТЬ

- 6 Авдіївка: допомога від Товариства Червоного Хреста України
8 Міжнародне гуманітарне право та журналісти
10 Перша допомога. Як наблизити іспит до реальних умов
11 Посібник, що вчить рятувати життя

АКТУАЛЬНО

- 12 99 років гуманності
13 Fund+raising: успішна кампанія

НА МІСЦЯХ

- 14 Їжа життя
15 Посилення гуманітарної місії на Донбасі

- 16 Червоний Хрест Закарпаття: багаторічна співпраця з іноземними партнерами та срібна медаль Анрі Дюнан від Червоного Хреста Дахау
18 Допомога Товариства Червоного Хреста України постраждалим мешканцям Балаклії

У СВІТІ

- 19 Міжнародні новини

НАШІ ІСТОРІЇ

- 20 Щастя, зіткане із зустрічей

МОЛОДІЖНИЙ РУХ

- 22 «Молодь – для молоді»

В ОБ'ЄКТИВІ

- 24 В об'єктиві

НАШІ ВОЛОНТЕРИ

- 26 Загін швидкого реагування Херсонщини «Влад»
27 Що для мене – бути волонтером Червоного Хреста?

27 СПІВРОБІТНИЦТВО

27 ЩИРА ПОДЯКА

ВІСНИК
ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА УКРАЇНИ

1 (79) 2017

Реєстраційне свідоцтво
№4478 від 21.08.2000 р.

Періодичність:
щоквартально

Адреса редакції:
м. Київ, вул. Пушкінська, 30
тел.: (044) 234-17-90;
(044) 235-01-57,
факс: (044) 288-16-58

Шеф-редактор:
Президент Товариства
Червоного Хреста України
І.Г. Усіченко

Редакційна рада:
А. Хабарова, В. Серговський, Л. Білоус,
Л. Бутевич, Н. Каріна, І. Царюк,
О. Орловська, А. Соляник, В. Шелоков
М. Єрьоменко, А. Стельмашов

Дизайн та верстка:
А. Дарченко, А. Скибало,
М. Сергеев, І. Таран

Друк:
ТОВ «Ріджи»

Наклад 4000 прим.
Замовлення № 702

Ласкаво просимо на наш веб-сайт:

redcross.org.ua

Приєднуйтеся до нас у соціальних мережах!

facebook.com/RedCrossUkraine

twitter.com/RedCrossUkraine

vk.com/redcrossukraine

instagram.com/redcrossukraine

Маєте ідеї та пропозиції щодо наповнення «Вісника»? Хочете побачити на його сторінках нові рубрики чи нові теми? Пишіть на адресу info@redcross.org.ua

З повагою, відділ інформації та громадських зв'язків Національного комітету Товариства Червоного Хреста України

Шановні читачі!

Початок 2017 року став для Товариства Червоного Хреста України часом якісних змін.

Національний комітет Товариства очолило нове керівництво на чолі з новим Генеральним директором – Лілією Білоус. Цього року ми зосередимо увагу на питаннях організаційного розвитку, інформаційної діяльності, посилення координації і співробітництва в рамках Міжнародного Руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, волонтерського і молодіжного руху, розповсюдження знань про міжнародне гуманітарне право і навчання населення навичкам надання першої допомоги тощо.

Ситуація в Україні та світі дедалі швидше змінюється, і стереотипні схеми роботи вже мало результативні. Розуміючи це, ми розробляємо такі моделі діяльності, які дозволять реагувати за всі зміни швидко та ефективно. Не зважаючи на втрату державної підтримки патронажної служби, з нами завжди поруч наші партнери по Руху – Міжнародний Комітет Червоного Хреста, Міжнародна Федерація Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, партнерські національні товариства. До того ж, ми продовжуємо працювати й над тим, щоб підтримувати, відновлювати або активізувати співпрацю з іншими партнерами – державними органами, міжнародними організаціями, посольствами, представниками бізнесу тощо.

Свідченням важливості співпраці з партнерськими національними товариствами Червоного Хреста і Червоного Півмісяця є те, що Товариство з початку року вже прийняло та провело переговори з 5 іноземними делегаціями – з Данії, Австрії, Японії і 2 – з Фінляндії. Крім того, відбулася зустріч із Президентом Міжнародного Комітету Червоного Хреста Петером Маурером, який відвідав України у першій половині березня. Ми інтенсивно працюємо над поглибленням співпраці з нашими

Фото Олега Герасименко

партнерами по Міжнародному руху, адже спільна координація зусиль є запорукою оперативного та ефективного реагування на гуманітарні виклики.

Усі ці процеси мають на меті укріпити потенціал Національного Товариства для ефективної допомоги нашим бенефіціарам. Про них ви маєте змогу прочитати на сторінках нового випуску «Вісника». До речі, наш журнал теж не припиняє вдосконалюватися. Через рік після першого оновлення ми вирішили зробити новий дизайн – задля того, щоб «Вісник» став для Вас, шановні читачі, привабливішим та цікавішим. Будь ласка, читайте та надсилайте свої враження!

A handwritten signature in black ink, which appears to be 'Іван Усиченко'.

Президент
Товариства Червоного Хреста України
Іван Усиченко

Про найголовніші новини кварталу

1 Уроки МГП і першої допомоги

6 лютого було підписано Угоду про співробітництво між Міністерством освіти і науки України і Товариством Червоного Хреста України щодо поширення знань про міжнародне гуманітарне право (МГП), Основоволожні принципи Міжнародного руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця та викладання курсів «Навички надання першої допомоги» у загально-освітніх навчальних закладах. Україна, держава-учасниця Женевських конвенцій 1949 року, Додаткових протоколів до них та інших міжнародних договорів в сфері МГП, активно імплементує норми МГП на національному рівні.

2 Майстер-клас для журналістів

23 березня в «Музеї новин» в «Мистецькому Арсеналі» в Києві відбувся спеціальний майстер-клас з першої допомоги для журналістів. Інструктори Товариства розповіли про основні правила надання першої допомоги та навчили медиків рятувати життя. Організатори заходу запропонували ТЧХУ провести такий захід, беручи до уваги той факт, що журналістика входить у ТОП-10 найнебезпечніших професій у світі.

4

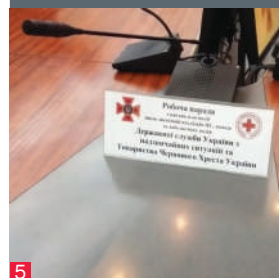

3 Делегація Данського Червоного Хреста

20 лютого в Україну прибула делегація Данського Червоного Хреста на чолі з Генеральним секретарем Андерсом Ладекарлом, а також Нелімою Лассен, головою відділу співпраці з Європейським регіоном. Мета візиту делегатів – обговорити перспективи співпраці Товариства та Данського Червоного Хреста, здійснити моніторинг реалізації спільних проектів, оцінити поточну ситуацію в Україні, в тому числі в східних регіонах, поспілкуватися з волонтерами та бенефіціарами.

4 Одяг від Фінського Червоного Хреста

У середині січня 2017 року Дніпропетровська обласна організація ТЧХУ отримала 432 баули одягу від Фінського Червоного Хреста. Це майже 13 тонн і 45 075 одиниць одягу. До середини березня тривав розподіл та відправка одягу до організацій Товариства. Отриманим від Фінського Червоного Хреста одягом обласні організації Товариства забезпечують найбільш уразливі категорії населення.

5 Співпраця з ДСНС

Державна служба України з надзвичайних ситуацій та Товариство Червоного Хреста України по всій країні працюють над поглибленням співпраці та налагоджуванням механізмів спільного реагування на надзвичайні ситуації головних управлінь ДСНС та обласних організацій ТЧХУ. 23 січня у Києві відбулася робоча нарада ДСНС і Товариства, де представники обох організацій обговорили питання взаємодії щодо ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пожеж та небезпечних подій.

Візит представників Японського Червоного Хреста в Україну

Товариство Червоного Хреста України надає допомогу внутрішньо переміщеним особам (ВПО), які постраждали в результаті збройного конфлікту, пораненим демобілізованим військовослужбовцям, членам сімей поранених/загиблих військовослужбовців шляхом надання психосоціальної підтримки (ПСП).

Проект фінансується урядом Японії через Міжнародну Федерацію Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця.

Проект складається з трьох компонентів: підтримка демобілізованих військовослужбовців та членів їх сімей, ПСП жінок і дітей внутрішньо переміщених осіб і зміцнення потенціалу Товариства Червоного Хреста України для надання ПСП під час надзвичайних ситуацій. Результати оцінки задоволення бенефіціарів від проекту показують, що проект має дуже позитивний вплив на одержувачів за рахунок зниження негативних психологічних ефектів, викликаних новим середовищем, обмеженими ресурсами, важкими умовами життя і затяжним характером конфлікту.

Заходи, що проводяться в рамках проекту, допомогли отримувачам організувати їхнє життя в новому середовищі і підвищити соціальну інтеграцію з місцевим населенням.

З 4 лютого по 11 лютого 2017 року Товариство Червоного Хреста України відвідала делегація з Японського Червоного Хреста в складі містера Рео Морімітцу, міс Юкіко Сано і міс Хінако Шімбо. Метою візиту було проведення моніторингу проектної діяльності та впливу проекту на бенефіціарів, а також надання технічної підтримки ТЧХУ в реалізації проекту психосоціальної підтримки. Делегація зустрічалась з керівництвом МФТЧХ і ЧП і ТЧХУ, зі співробітниками і волонтерами ТЧХУ.

Також делегати взяли участь в заходах проекту, провели інтерв'ю з бенефіціара-

ми та обговорили подальші плани реалізації проекту протягом 2017 року.

Тімблдінг для сімей демобілізованих військовослужбовців

Під час візиту делегати впродовж тижня зустрічались із командами з реалізації проекту на національному та на регіональному рівнях: у м. Києві, Білій Церкві, Гребінках та Одесі. А також, відбулись зустрічі із отримувачами допомоги в регіонах, як із категорії демобілізованих військовослужбовців та їх сімей, так і з категорії ВПО (жінки та діти).

Під час індивідуальних і групових бесід представники Японського Червоного Хреста спілкувались із отримувачами допомоги по проекту, щоб дізнатися про вплив і результат проекту для них. Окрім того, під час візиту в делегатів була можливість самостійно взяти участь в заходах проекту разом із отримувачами.

Візит завершився заключною зустріччю з керівництвом МЧТЧХ і ЧП та ТЧХУ, зустріччю з представниками посольства Японії і співробітниками проекту. Гості поділилися підсумками моніторингового візиту та висловили свою довіру та задоволення від реалізації проекту. Представники Японського Червоного Хреста також надали свої рекомендації щодо подальшої реалізації проекту, які також будуть включені в майбутні проекти.

Анна Діденко, національний координатор проекту

Авдіївка: допомога від Товариства Червоного Хреста України

У ніч з 30 на 31 січня

місто Авдіївка (Донецька обл.) було обстріляне важкою артилерією. Значно постраждала інфраструктура міста: подача тепла і води в житлові будинки припинилася, поставки продуктів харчування скоротилися.

1 лютого

Товариство почало збір гуманітарної допомоги серед мешканців великих міст для передачі населенню Авдіївки й інших населених пунктів Донецької і Луганської областей, де є нестача продуктів харчування, питної води, теплого одягу, ковдр, гігієнічних наборів.

2 лютого

з Національного комітету Товариства було відправлено 1050 ковдр, 700 наборів постільної білизни, теплий одяг та обладнання для облаштування 3 пунктів обігріву. Вантаж доставив збірний загін швидкого реагування Товариства з 2 співробітників і 5 волонтерів.

Обласні організації Товариства сформували й передали гуманітарні вантажі зі своїх запасів, а також із тієї допомоги, яку надало місцеве населення.

Товариство Червоного Хреста України проводить постійний моніторинг потреб мешканців східних регіонів силами співробітників і волонтерів на місцях.

Поступово Товариство накопичує запаси на регіональних складських приміщеннях в Донецькій, Луганській та граничних з ними областях на випадок ескалації збройного конфлікту.

Співробітники Національного Комітету Товариства формують гуманітарний вантаж

Загін взаємодіяв з представниками місцевої держадміністрації, військово-цивільного співробітництва «СІМІС», Державною службою України з надзвичайних ситуацій.

Гуманітарний вантаж на Авдіївку готовий для відправлення

Збірний загін швидкого реагування з 5 волонтерів та 2 співробітників Національного Комітету Товариства розвантажує допомогу

Роздавання гуманітарної допомоги від Товариства Червоного Хреста України

Міжнародне гуманітарне право та журналісти

В умовах збройного конфлікту проблема захисту індивіда та забезпечення його прав і свобод стає актуальнішою і значущою, оскільки звичайні механізми забезпечення та дотримання прав людини, розраховані на мирний час, стають менш ефективними і застосовними, а самі життя і здоров'я особи перебувають під безпосередньою загрозою військових небезпек і поневірянь.

Саме на стражі гуманності, життя, людської гідності знаходиться міжнародне гуманітарне право (МГП) – сукупність міжнародних норм, які діють в умовах збройного конфлікту та захищають жертв війни – цивільне населення, поранених, військовополонених, хворих. Міжнародне гуманітарне право спрямоване саме на захист жертв війни, тобто розраховано на захист прав людини у ситуаціях, коли загальні механізми захисту прав людини не працюють чи малоефективні.

Природно, виникає закономірне запитання: може і чи повинно право, насамперед, міжнародне, регламентувати ведення збройних конфліктів та зменшити страждання, що заподіюють війни? Жан Пікте, один із найвідоміших діячів Міжнародного Комітету Червоного Хреста, автор терміну «міжнародне гуманітарне право», відповідаючи на це запитання, окреслив співвідношення права і війни¹.

Для України актуальним є питання дотримання міжнародного гуманітарного права в умовах збройного конфлікту на Донбасі. Важливим елементом його дотримання є розповсюдження знань про МГП, що є юридичним обов'язком держави. Не менш важливою є активність громадянського суспільства, його найбільш активної та значущої компонен-

ти – ЗМІ, які є одночасно й споживачем, и ретранслятором цих знань. Адже саме журналістів, що діють в умовах збройних конфліктів, захищає міжнародне гуманітарне право. ЗМІ є важливим механізмом розповсюдження інформації про МГП та необхідність його дотримання, створення відповідної суспільної думки щодо неприпустимості воєнних злочинів та безкарності воєнних злочинців.

м. Лиман, Донецька область

Спорядження військового оператора важить понад 25 кілограмів, «Музей новин»

¹ Див.: Пікте Ж. Развитие и принципы международного гуманитарного права / Международный комитет Красного Креста. – М., 1994. – С. 103.

У цьому сенсі на журналістах лежить подвійна відповідальність. Насамперед, у галузі поширення знань про міжнародне гуманітарне право, створення позитивного інформаційного фону, спрямованого на заохочення його дотримання. Багато в чому ЗМІ можуть забезпечити умови, сприятливі поширенню знань про міжнародне гуманітарне право та його дотримання. З іншого боку, журналісти не повинні у своїй діяльності закликати або підбурювати до порушення міжнародного гуманітарного права, до скоєння міжнародних злочинів, що за міжнародним і внутрішньодержавним кримінальним правом кваліфікується як воєнний злочин, геноцид чи злочин проти людяності.

Важливою місією журналіста є оприлюднення фактів скоєння воєнних злочинів та злочинів проти людяності. Не дарма під час II Світової війни нацистські злочинці так боялись розголосу інформації про концтабори. В сучасних умовах роль журналістів щодо розповсюдження інформації про військові злочини прекрасно ілюстрована у фільмі «П'ять днів у серпні» (Грузія, США, 2011). А нещодавні кадри знищення Алеппо в світових ЗМІ – чим не докази воєнних злочинів перед обличчям всього людства?

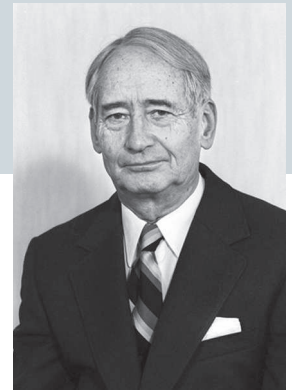
Висвітлюючи події, пов'язані зі збройним конфліктом, важлива не тільки достовірність та перевірена інформація з огляду на факти і обставини, але й компетентна і термінологічно вірна інтерпретація подій. Тому знання міжнародного гуманітарного права, його основних категорій і понять, багато в чому є критерієм спеціальної під-

готовки журналістів, і сприятиме якісному та професійному поданню матеріалів.

Не менш важливим є знання журналістами МГП для забезпечення власної безпеки і захисту в умовах збройного конфлікту. Специфіка праці журналіста в умовах збройного конфлікту призводить до високої ціни, яку суспільство платить за можливість мати доступ до інформації о подіях. Так, згідно з даними Репортерів без кордонів, міжнародної недержавної організації захисту прав людини, яка оберігає свободу слова у всьому світі, у 2016 році в світі загинуло 74 журналіста, 65% з яких – у зоні збройних конфліктів.

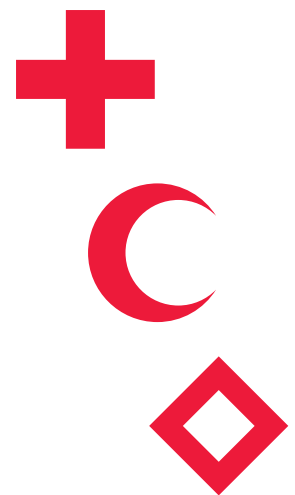
Саме тому фахівці з міжнародного гуманітарного права роблять постійні зусилля з підвищення інтересу журналістів до МГП та поширення знань про нього серед журналістів. Це тренінги з міжнародного гуманітарного права, Довідник з міжнародного гуманітарного права для журналістів², статті з міжнародно-правового статусу журналістів у збройних конфліктах³.

Співробітництво Товариства Червоного Хреста України зі ЗМІ у сфері розповсюдження знань з міжнародного гуманітарного права вкрай важливо. Водночас, важливим елементом взаємодії є інформування журналістів про їхній правовий статус у період збройного конфлікту, знань, які у деяких ситуаціях можуть врятувати життя. Тому не випадково у 2017 році однією з цільових аудиторій роботи у сфері розповсюдження знань про МГП Товариство Червоного Хреста України визначило представників ЗМІ.

«Війна – це удавання до сили, але до сили, що має межі. Крім і вище насильства, все-таки існують права й обов'язки. Вони і складають закони війни, що є продуктом розуму і глибоких гуманних почуттів, які повинні поважати всі люди і за всіх часів.

Жан Пікте

Емблеми Міжнародного руху – Червоний Хрест, Червоний Півмісяць, Червоний Кристал

² Міжнародне гуманітарне право. Довідник для юристів громадських приймалень // Гнатівський М.М., Т.Р. Короткий, Н.В. Хендель. – 2-ге вид., доповн. – Одеса : Фенікс, 2015. – 92 с. // https://www.academia.edu/15897922/Міжнародне_гуманітарне_право_Довідник_для_журналістів_2-ге_вид._доповн

³ Короткий Т. Міжнародно-правовий захист журналістів у період збройного конфлікту / Т. Короткий, Н. Хендель // Журналіст України. – № 10 (401). – 2015. – С. 20-21. // <http://nsju.org/journals/2015/10/Journalist-Ukr-10-15.pdf>; Короткий Т. Р. Захист журналістів у період збройного конфлікту відповідно до міжнародного гуманітарного права / Т. Р. Короткий, Н. В. Хендель // Український часопис міжнародного права: науково-практичний журнал, 2015. – № 3. – С. 5-9.

Євгенія Лук'яненко, Національний координатор з МГП Товариства Червоного Хреста України

Т. Р. Короткий, к.ю.н., доцент кафедри міжнародного права та міжнародних відносин Національного університету «Одеська юридична академія», доцент, член Національної спілки журналістів України,
Н. В. Хендель, к.ю.н., доцент кафедри міжнародного права та міжнародних відносин Національного університету «Одеська юридична академія»

Перша допомога. Як наблизити іспит до реальних умов

Будь-яка людина, яка проходить 12-годинний тренінг з першої допомоги у Товаристві Червоного Хреста України, має по його завершенню скласти іспит.

У Запорізькій обласній організації Товариства підходять до організації цього іспиту дуже креативно – він побудований таким чином, щоб максимально наблизити слухачів тренінгу до реальних умов.

Іспит являє собою так званий шок-тест. Перед його початком готується сценарій, за яким умовні постраждалі (їхню роль грають всі бажаючі волонтери та ті, хто вже пройшли курс раніше) гримуються за допомогою підручних засобів: медичного клею, вати, фарби, аквагриму, косметики та завчасно заготовленої з сирого яйця і харчового барвника штучної крові.

Далі інструктор разом з «постраждалими» інсценує заздалегідь обрану

ситуацію, використовуючи максимальний спектр можливих пошкоджень при надзвичайних ситуаціях (травми, кровотечі, втрата свідомості, судоми, шок, біль за грудиною, порушення дихання тощо), під час яких можна перевірити знання слухачів з надання першої допомоги. Інструктор роздає ролі кожному «постраждалому» і підказує, як краще поводитися, або які симптоми зображати для того, щоб досягти ефекту максимальної реалістичності.

Після того, як ролі розподілені і «рятувальники» (слухачі курсів) стоять на старті, інструктор дає сигнал. За цим сигналом слухачі беруться до надання допомоги у відповідності до всіх правил надання першої допомоги. Їхня мета – максимально швидко допомогти усім «постраждалим». Інструктор, не втручаючись в хід самого іспиту, відзначає для себе, що було зроблено правильно та які помилки були допущені.

Після сигналу інструктора слухачі тренінгів припиняють іспит, заспокоюються від шокуючого випробування та повертаються до актовї зали, де можна в більш комфортній обстановці почати обговорення. Якщо були допущені якісь помилки, інструктор з групою обговорює як самі помилки, так і вірні способи надання допомоги. По закінченню обговорення інструктор вручає слухачам тренінгів сертифікати.

Звісно, більшості слухачів подобається така форма іспиту і всі вони відзначають її користь.

Інструктори організації мають надію, що саме така форма іспиту допоможе слухачам більш впевнено та якісно надавати за необхідності першу допомогу.

Володимир Оспенников, інструктор з першої допомоги Запорізької обласної організації ТЧХУ,
Галина Саган, регіональний фахівець з інформаційної діяльності ТЧХУ

«Іспит круто організований, це ніби реальна ситуація: грим, макіяж. Коли бачиш це, то відразу страх, шок. А тобі треба допомогу надавати, доводиться зібратися і приймати рішення. А тут всі кричать, стогнуть, люди навколо бігають. Розумієш, що в реальності все ще гірше може бути. Дякую інструкторам, це дуже корисно».

Враження одного із слухачів тренінгів першої допомоги в Запорізькій обласній організації Товариства

1

Імітація надзвичайної ситуації

2

Слухачі навчаються накладати пов'язки

Посібник, що вчить рятувати життя

Міжнародна Федерація Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (МФТЧХ і ЧП) – це найбільша в світі гуманітарна мережа.

За допомогою 190 товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, які входять у Міжнародну Федерацію, щорічно по усьому світу надається допомога 160,7 мільйонам людей, що включені в довгострокові гуманітарні програми розвитку, а також 110 мільйонам особам, що опинилися в різних надзвичайних ситуаціях.

У 2016 році Міжнародна Федерація Товариств Червоного Хреста і Червоно-

го Півмісяця підготувала Міжнародний посібник з першої допомоги та реанімації. Переклад та адаптацію тексту на російську мову виконало Білоруське Товариство Червоного Хреста.

Ми ділимося цим матеріалом і сподіваємося, що посібник може бути корисним для керівників програм з першої допомоги національних товариств, науково-консультативних груп, інструкторів з першої допомоги та для осіб, які надають першу допомогу. Завантажити файл можна на сайті Товариства в розділі «Навчання навичкам першої допомоги: <http://redcross.org.ua/fat/>.

Нові методи навчання від партнерських національних товариств

■ Метод розповідання історій: Канадський Червоний Хрест

Канадський Червоний Хрест ефективно використовував метод розповідання історій на курсах з жінками-ескімосами, де книги і керовані викладачем курси виявилися менш ефективними. Наприклад, одна з учасниць була присутня при сходженні лавини, коли загинуло багато людей. Жінка розповіла історію, як вона спробувала врятувати немовля. Викладачеві вдалося використати цю історію і адаптувати викладання серцево-легеневої реанімації для відображення емоцій і травмуючого досвіду, який ця жінка зазнала в тій ситуації.

■ Змішане навчання з використанням онлайн курсів і аудиторних занять: Швейцарський Червоний Хрест

Інструктори з Швейцарії вважають, що теоретична частина курсу може бути вивчена онлайн. Після чого в аудиторії студенти вивчають і використовують на практиці навички з надання першої допомоги з використанням реалістичних сценаріїв, що сприяє навчанню та розвитку відповідних умінь. Вони отримують безперервний зворотний зв'язок від інших студентів замість оцінки «правильно» і «неправильно» від викладача.

■ Використання мобільних додатків: Аргентинський Червоний Хрест

Аргентинський Червоний Хрест включив додаток з надання першої допомоги для мобільних пристроїв в програму курсу і спонукає учнів ділитися цим додатком з друзями і членами сім'ї. Одна з учениць розповіла, як показала додаток своєму синові, і як він скористався ним всього через тиждень, щоб допомогти батькові, який страждав від нападу діабету. Він згадав, чому він навчився, а потім звірився з додатком.

99 років гуманності

Фото Максима Гребухова

18 квітня 2017 року виповнилося 99 років з часу створення Товариства Червоного Хреста України – найбільшої за чисельністю в країні гуманітарної організації.

У 1918 році в Києві 18 квітня відбувся І З'їзд Товариства Червоного Хреста України. Саме ця дата є початком роботи Українського Червоного Хреста як самостійного національного товариства.

За майже вікову історію діяльності Товариство пройшло визначний шлях, насичений мільйонами благородних вчинків, спрямованих на допомогу найуразливішим громадянам та постраждалим від надзвичайних ситуацій та збройних конфліктів.

З 2013 року Товариство працює в особливому режимі. Створено загони швидкого

реагування для надання допомоги постраждалим під час громадського неспокою, особливо в Києві, Харкові, Донецьку, Луганську, Дніпропетровську, Херсоні, Одесі, Миколаєві, Вінниці і Вінницькій області. Товариство зосереджує роботу на наданні допомоги постраждалим і переміщеним особам із зони збройного конфлікту та Криму, а також продовжує допомагати вразливим категоріям населення. За період 2014 р. – 1 квітня 2017 р.

Товариством була надана гуманітарна підтримка постраждалим від збройного конфлікту на сході України на загальну суму близько 500 млн грн (продукти харчування, одяг, взуття, предмети побуту, ремонт будинків, засоби гігієни, медикаменти, лікування, оздоровлення), в тому числі – медичним закладам, де перебувають на лікуванні поранені внаслідок збройного конфлікту, на суму близько 85 млн грн.

Чергування загону швидкого реагування на Kyiv Half Marathon

Патронажні сестри Товариства з підопічними

Товариство Червоного Хреста України народилося у той час, коли люди дуже потребували захисту, допомоги, співчуття. За 99 років діяльності Товариство ствердило свою гуманітарну роль у суспільстві, ставши надійною опорою та організацією, куди люди можуть звернутися за підтримкою у найскрутніші часи.

Fund+raising: успішна кампанія

Для реалізації благодійної мети будь-якій гуманітарній організації потрібно постійно залучати ресурси, які роблять можливим діяльність проектів із допомоги тим, хто її потребує.

Термін «фандрейзинг» є калькою з англійської (fund – кошти, фінансування, raise – піднімати, добувати, збирати). Фандрейзинг – це пошук ресурсів (людей, устаткування, інформації, часу, грошей тощо) для реалізації проектів та/або підтримання існування організації.

Прикладом успішної фандрейзингової кампанії можна назвати акцію «5 картоплин», яка бере свій початок на Вінниччині **1**. Про акцію розповідає голова Вінницької обласної організації (ОО) Сергій Глухенький.

– Сергію Андрійовичу, розкажіть, коли розпочалась акція «5 картоплин» та чия саме це була ідея.

– На Вінниччині ця акція розпочалась у 2003 році. Ідея проводити благодійний збір овочів восени належить колишньому голові, а нині заступнику голови Вінницької ОО Василю Бездухову. Ми починали збір допомоги з 50% районів, але з кожним роком кількість збільшувалась. Згодом акцію підтримали й інші ОО Товариства Червоного Хреста України. Ця акція проводиться відповідно до спільного рішення колегії Департаменту освіти і науки Вінницької ОДА і Президії Вінницької ОО Товариства. Кожен рік ми приймаємо спільне рішення, яке доводиться до районних управлінь, і вони спільно з організаціями Червоного Хреста приймають постанову. Період, в який буде проводитись акція, визначають на рівні районної організації Червоного Хреста та Управління освіти.

– Хто бере участь в акції і кому йде ця допомога?

– Акція проводиться серед шкіл Вінницької області. **→ 2, 3** Останні три роки ми надаємо картоплю та овочі внутрішньо переміщеним особам (ВПО). Ми співпрацюємо з громадською організацією «Спільна справа», яка займається підтримкою ВПО на Вінниччині. Частину картоплі ми передаємо цій організації, адже вони краще

знають потреби внутрішньо переміщених осіб. Хоча ці люди можуть бути і не похилого віку, але вони переїхали сюди і можуть не мати земельних ділянок, де б вони могли вести господарство. Дехто з числа ВПО проживає в гуртожитках. Крім того, частину картоплі ми передаємо в будинки-інтернати для людей похилого віку та дітей, ще частину картоплі – в пункти обігріву в зимовий час. Водночас близько 10 тонн овочів ми зберігаємо на випадок надзвичайної ситуації. Це дуже важливо, адже коли була повинь в Закарпатті, ми відправили в регіон наші запаси картоплі. Навесні дуже часто буває так, що у людей підтоплюють погреби, і коли вони до нас звертаються, ми можемо допомогти. Якщо ж весна проходить спокійно, то під час Всеукраїнського місячника Червоного Хреста вже в березні ми віддаємо цю картоплю людям похилого віку та в інтернати.

– Скільки картоплі вдалось зібрати під час останньої акції?

– У 2016 році ми зібрали 92 т 130 кг, що на 24 т більше, ніж у 2015-му. В 2014 році понад 30 т картоплі ми передали в м. Маріуполь для людей похилого віку. Саме тоді акція почала проводитись активно в Вінниці. Під час відправки ми активно співпрацювали з управлінням ДСНС, вони допомагали з відвантаженням картоплі. На сьогодні акцію активно підтримують школи міста. Для школярів це також є і виховним фактором. Вони разом з вчителями та волонтерами Червоного Хреста відвідують самотніх стареньких і допомагають їм.

1

Акція «5 картоплин»: як все починалось

2

Картопля, яка збирається під час акції, оприбутковується в ОО Товариства Червоного Хреста України, ми її зважуємо і потім визначаємо, кому її віддати.

3

Переважно ми допомагаємо картоплею самотнім людям похилого віку, які є нашими підопічними і яким ми надаємо соціальну підтримку.

Юлія Рудакова, регіональний фахівець із інформаційної діяльності ТЧХУ

Їжа життя

Кожна людина в цьому світі повинна мати воду та їжу, кожна людина повинна бути нагодованою.

Саме цей принцип закладений в основу діяльності Благодійного фонду «Їжа життя». І саме цей принцип – в основі співпраці цього фонду з Товариством Червоного Хреста України в Дніпропетровській та Харківській областях. Мета цієї співпраці – нагодувати тих, хто цього найбільше потребує, гарячою їжею – безкоштовними обідами, які готує Фонд, а роздають співробітники та волонтери Червоного Хреста.

Співпраця БФ «Їжа життя» та Дніпропетровської обласної організації ТЧХУ почалася ще в далекому 1993 році в Чечелівській (тоді ще – Красногвардійській) районній організації. Тоді, розширюючи сфери діяльності, організація уклала договір з благодійним фондом. Молодша патронажна медсестра розвозила безкоштовні обіди (перше, друге, хліб та напій) по домівках для тих, хто не міг вийти з дому: для людей з інвалідністю, прикутих до ліжка, немічних та хворих. Три роки 5 разів на тиждень співробітники доставляли по 40 порцій обідів щодня. Це – 9600 обідів на рік і 28 800 обідів за три роки.

З 1996 року було вирішено видавати ці обіди в приміщенні районної організації – медико-соціального центру. За їжею стали звертатися не тільки малозабезпечені, люди з обмеженими фізичними можливостями, а й люди без певного місця проживання, а також ті, хто звільнився з місця позбавлення волі. Дніпропетровська обласна організація має чим пишатися: щодня, 5 разів на тиждень, 40 порцій в день, 20 років без перерв. Це 200 тисяч порцій гарячої їжі, які нужденні отримали в медико-соціальному центрі.

У Харківській області співпраця з БФ «Їжа життя» розпочалась не так давно –

Роздавання гарячої їжі в м. Дніпро

лише з липня 2015 року в Індустріальній (Орджонікідзевській) районній організації. Тут їжа для вразливих категорій видається два рази на тиждень, і за кожен роздачу нужденні отримують близько 100 порцій гарячих обідів.

І в Дніпрі, і в Харкові їжа, звичайно, видається безкоштовно. Єдина умова для одержувачів допомоги – вони повинні надати результати флюорографії.

Василь (м. Дніпро) щойно вийшов з місця позбавлення волі, фотографуватися не бажає, але розповідає охоче: «Сів за дурницю, 5 років. Вийшов, а у мене нічого не залишилося, дружина пішла, друзі роз'їхалися. Дуже хочеться жити по-новому, знайти роботу. Але на роботу – це ще влаштуватися треба, поки нікуди не беруть. А в Червоному Хресті врятували. Прийшов, мені одяг підібрали, видали, ось їжу дають щодня. Цієї їжі мені вистачить на цілий день, трохи тут поїм, трохи з собою заберу. Не знаю, що б я робив, якби тут не допомогли».

У Харкові ділиться своїми думками Олена Миколаївна (на вигляд їй років 80): «Спасибі, звичайно, смачна їжа, тепла. Я ще своєму синові додому віднісу, він у мене лежить, до ліжка прикутий. Пенсія у мене маленька, навіть на ліки бракує».

Волонтери Товариства роздають гарячі обіди в м. Харків

Благодійному фонду «Їжа життя» вдячні не тільки отримувачі допомоги, вдячні й ми, співробітники і волонтери ТЧХУ, за смачну їжу для наших бенефіціарів та високий рівень організації співпраці.

Ангеліна Миколаївна Вовк, в.о. голови Чечелівської РО ТЧХУ м. Дніпра
Галина Саган, регіональний фахівець з інформаційної діяльності ТЧХУ

Посилення гуманітарної місії на Донбасі

3–6 квітня 2017 року відбувся візит Президента Товариства Червоного Хреста України (ТЧХУ) Івана Гнатовича Усиченка та голови Представництва Міжнародної Федерації Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (МФТЧХ і ЧП) в Україні Горхмаза Гусейнова у Луганську та Донецьку області.

Візит був здійснений з метою визначення гуманітарних потреб населення, яке постраждало від збройного конфлікту на сході України, та посилення координації з місцевими органами влади.

3 квітня делегація відвідала м. Северодонецьк, де ознайомилась з діяльністю Луганської обласної організації Товариства та її підвідомчих організацій, потребами внутрішньо переміщених осіб та місцевого населення, яке постраждало в період збройного конфлікту, взаємодією органів місцевої влади тощо. У цей самий день відбулася зустріч з головою субделегатії МКЧХ у Северодонецьку Лоренцо Редаліє.

4 квітня делегація ознайомилась з діяльністю Рубіжанської міської організації ТЧХУ та Центру медико-соціальної допомоги, зустрілася з отримувачами гумдопомоги та секретарем Рубіжанської міської ради В.І. Соловйовим.

Члени делегації провели зустріч із головою Луганської обласної державної адміністрації — керівником військово-цивільної адміністрації Юрієм Гарбузом. Голова Луганської обласної організації Товариства Ольга Кудасєва підбила підсумки роботи, підкресливши, що за підтримки МФТЧХ і ЧП в Луганській області були реалізовані програми: «Україна: громадський неспокій», «Україна: вибухи на складах амуніції» (загальна сума допомоги склала біля 10 млн грн.). Присутні також обговорили питання підтримки патронажної служби ТЧХУ.

І. Г. Усиченко та Г. Гусейнов зустрілися з першим заступником директора Депар-

Фото: Луганська обласна військово-цивільна адміністрація

таменту соціального захисту населення Луганської ОДА О.Ю. Гаркавець, начальником Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій в Луганській області І.В. Савельєвим.

5 квітня делегація оглянула склад для майбутнього зберігання запасів на випадок НС для Луганської та Донецької областей в смт. Красноріченське Кременського району, зустрілася з в. о. директора Комунальної установи «Луганська обласна база спеціального медичного постачання» М. Пекалевим та дізналася про умови зберігання майна.

В м. Кременна делегати ознайомилися з умовами проживання внутрішньо переміщених осіб в оздоровчому комплексі стадіону «Олімп», поспілкувавшись із деякими з них. У цей день делегація зустрілася зі співробітниками Представництва МКЧХ в Слов'янську (Донецька обл.) і обговорила питання поточної спільної діяльності та перспективи співпраці.

6 квітня у м. Краматорськ із заступником міського голови Н. Чуковою було обговорено питання надання приміщення Краматорській організації Товариства і перспективи співробітництва.

Пізніше делегація провела зустріч із головою Донецької облдержадміністрації, керівником військово-цивільної адміністрації Павлом Жебрівським, який зауважив, що Товариство — одна з небагатьох організацій, що не тільки оперативно реагують на кризові ситуації, але й створюють для людей умови для сталого розвитку.

Зустріч І.Г. Усиченка, Г. Гусейнова та О. Кудасєвої з Ю. Гарбузом

І.Г. Усиченко на зустрічах з головами Луганської та Донецької обласних державних адміністрацій — керівниками військово-цивільних адміністрацій Донецької та Луганської областей порушував питання покращення умов роботи підрозділів Товариства для допомоги вразливим верствам населення, особливо в «сірій зоні». Президент ТЧХУ зауважив про необхідність створення умов для зберігання недоторканих запасів Червоного Хреста на випадок загострення бойових дій, розвитку волонтерського руху Червоного Хреста, пошуку фінансової підтримки патронажної служби Товариства. І.Г. Усиченко зробив акцент на надання фінансування з боку Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ) для реалізації діяльності ТЧХУ.

Червоний Хрест Закарпаття: багаторічна співпартнерами та срібна медаль Анрі Дюнан від

Про роботу Закарпатської обласної організації (ОО) розповідає її голова Іванна Сабо.

– Іванна Іванівно, розкажіть про специфіку роботи Закарпатської обласної організації.

– Ми як західний регіон межуємо з чотирма країнами Європи і сама ця ситуація вказує нам на напрямки роботи та ті акції, які ми проводимо. У нас хороші контакти з іноземними партнерами. Ми працюємо із шістьма. Частина з них – організації Червоного Хреста, а інша частина (близько чотирьох) – це громадські організації таких країн як Австрія, Угорщина, Німеччина, Франція, Норвегія. З ними ми співпрацюємо найбільше.

– Які проекти ви реалізуєте на теренах регіону? Можливо, є такі, яких немає в інших обласних організаціях?

– Серед цікавих проектів – допомога нерегулярним мігрантам, який триває з 1997 року. →1,2

Наступний проект, який в Закарпатті триває вже більше 10 років, – це «Діти – дітям», який реалізується завдяки міжнародній співпраці. Проект виник, бо вихідці з Тячівщини переїхали в Австрію в місто Лінц і проживають там вже тривалий час. Діти і онуки тих людей, які переїхали, створили організацію, яка називається «Один світ – Верхньоавстрійська допомога землякам». Вони щороку привозять на Закарпаття до 15 000 новорічних подарунків, намагаючись встигнути на католицьке Різдво 25 грудня. Подарунки пакують діти в школах міста Лінц. Є певний перелік предметів, які дозволено класти в коробку: цукерки, вафлі, засоби гігієни, щітки, зубна паста, шампуні, канцелярські товари, рукавички, шкарпетки, шапочки, білизна. На Закарпаття їдуть 60 мікроавтобусів, які супроводжують 120 волонтерів. Чому так багато? Вони звикли передавати подарунки з рук в руки. Наші працівники приєднуються до волонтерів Австрії і роздають подарунки по населеним пунктам, які визначені Червоним Хрестом. Акція триває вже багато років.

Одним із довготривалих проектів є співпраця з фірмою «БрандербергерТем» з Швейцарії щодо надання одноразової грошової допомоги інвалідам I-II груп на придбання медикаментів. Тільки в 2016 році допомогою скористалися 107 осіб Мукачівського району.

– У вас налагоджена співпраця з національними товариствами Червоного Хреста в інших країнах. З ким наразі співпраця є найбільш плідною?

– З Червоним Хрестом Угорщини, бо вони найближче до нас. Їх можна назвати нашими першими помічниками. За кошти Угорського Червоного Хреста тільки цього року було придбано продукти харчування, які роздавали ВПО, рідним військових, які загинули внаслідок збройного конфлікту на сході країни, та учасникам збройного конфлікту, які повернулись додому, але, маючи соціальні проблеми, звернулись в Червоний Хрест.

– Із ким з іноземних партнерів у вас склалися найтриваліші партнерські стосунки?

– Вже 25 років ми співпрацюємо з Червоним Хрестом Німеччини, а саме з організацією міста Дахау, Баварія. Співпраця

Іванна Сабо, голова Закарпатської обласної організації Червоного Хреста

“Представник Червоного Хреста відвідує два табори, де утримуються мігранти, забезпечує людей телефонними картками, щоб вони змогли зателефонувати додому і повідомити рідним про себе до моменту депортації. Адже в Україні вони знаходяться в закритій зоні на території прикордонних загонів. Також туди спрямовуються товари першої необхідності: одяг, взуття, іграшки для дітей, засоби гігієни та медикаменти.

праця з іноземними Червоного Хреста Дахау

направлена виключно на доставку гуманітарної допомоги. В середньому Закарпатська область отримує 7-8 гуманітарних вантажів на рік. Є дозвіл не лише на отримання гуманітарної допомоги по лінії обласної організації, а й 5 районних організацій Товариства також мають дозвіл на отримання гуманітарного вантажу від своїх партнерів. На честь 20-річчя співпраці з Червоним Хрестом міста Дахау обласна організація Червоного Хреста Закарпаття була нагороджена срібною медаллю Анрі Дюнана. Це одна з найвищих нагород Німецького Червоного Хреста. Ми дуже вдячні за нагороду і за співпрацю, яка між нами триває. В Дахау працює група постійних волонтерів з 35 осіб, які займаються збором речей від населення та розповідають, що вони співпрацюють з Закарпаттям та Івано-Франківською областю. Вони знаходять кошти, організують акції та доставляють нам гуманітарну допомогу. Це великий вклад для наших людей, адже це здійснюється на постійній основі два рази на рік.

– Чи працює Червоний Хрест Закарпаття в тюрмах? Наприклад у Вінниці реалізується проект щодо профілактики ВІЛ/СНІД серед засуджених в колоніях.

– Саме в тюрмах – ні, але ми підписали угоду з пенітенціарною службою. Ми взяли на себе місію соціально підтримати людей, які відбувають умовний термін покарання. Серед них і неповнолітні діти. Ми це робимо, аби їх соціально мотивувати, щоб вони не повернулись до скоєння злочинів і достойно відбули умовний термін. Це соціально необхідний проект. Надається допомога і продуктовими наборами, й одягом, взуттям. Робота організована на високому рівні: пенітенціарна служба видає направлення, розроблені спільно з Червоним Хрестом. Люди приходять з цими направленнями в Червоний Хрест і отримують допомогу. Їм не потрібно нічого пояснювати, адже люди іноді соромляться такого статусу. Наш працівник знає процедуру, забирає направлення та видає соціальну допомогу.

– У Вас працює їдальня та притулок. Як вдається їх утримувати?

– В області діють дві програми, одна з яких спрямована на кадрову підтримку, а інша – на покриття комунальних витрат та їхнє забезпечення за фінансової підтримки партнерів з Норвегії через благодійний фонд «Дім милосердя» та місцевого бюджету Мукачівського району. 23 роки Червоний Хрест опікується пацієнтами, серед яких переважно люди, прикуті до ліжка або обмежені в пересуванні. Коли вони йдуть з життя, ми часто ховаємо їх за свій кошт.

Срібна медаль Анрі Дюнана.
Одна з найвищих нагород
Німецького Червоного Хреста

Завдяки акції «Милосердя», яка продовжується на Закарпатті понад 10 років, нам за 4 місяці вдається зібрати близько 27 тон продуктів харчування і до 7 тон одягу та взуття. Для нас ця акція дуже важлива. Ми забезпечуємо продуктами харчування притулок на 20 ліжок та їдальню Червоного Хреста, де щодня, крім суботи та неділі, обідають близько 25 малозабезпечених людей, та формуємо продуктові набори для малозабезпечених сімей. Їдальня працює за методом «народної кухні». Тут відіграє роль сезонність, бо під час проведення акцій, звичайно, більше поступає продуктів і більше готується обідів.

“ У 1997 році наша організація Червоного Хреста першою займалась нерегулярними мігрантами, яких в народі називають нелегалами. Вже після 2000 року цей проект розповсюдився на інші організації Червоного Хреста, в областях яких є подібні табори.

Юлія Рудакова, регіональний фахівець з інформаційної діяльності ТЧХУ

Допомога Товариства Червоного Хреста України постраждалим мешканцям Балаклії

23 березня у місті Балаклія Харківській області почалася евакуація близько 20 тис. осіб після серії вибухів на складі зброї, який використовувався для зберігання боєприпасів, в тому числі ракетно-артилерійського озброєння.

Через кілька годин після інциденту, 11 членів загону швидкого реагування Харківської обласної організації Товариства Червоного Хреста України на 3-х машинах вирушили на місце надзвичайної ситуації. 24 березня до колег з Харківської обласної організації приєдналися співробітники і волонтери Національного Комітету Товариства.

Члени загонів швидкого реагування Товариства евакуювали лежачих людей, які не могли рухатися самостійно, надавали першу допомогу постраждалим, а також брали участь у доставці та розподілі гуманітарної допомоги, закупленої Товариством для забезпечення поточних потреб евакуйованого населення.

Загалом постраждалим мешканцям було роздано близько 7 т питної води, 700 ковдр, 1050 кг продуктів на суму 25 тис грн, в тому числі продуктів швидкого приготування.

Враховуючи непросту ситуацію із забезпеченням медикаментами мешканців цього та навколишніх населених пунктів, Товариство Червоного Хреста України в оперативному порядку направило 10784 одиниці медичних препаратів різних фармакологічних груп до цього району. Серед них: протизапальні, заспокійливі, протиревматичні, препарати для нормалізації тиску та інші.

Швидка передача потрібних ліків стала можливою завдяки ефективній співпраці

Волонтер Червоного Хреста вимірює тиск літньому мешканцю Балаклії

Товариства Червоного Хреста України з неприбутковою організацією arche poVa. У свою чергу, Міжнародний Комітет Червоного Хреста сприяв їх доставці до Харківської області.

Дані лікарські засоби та вироби медичного призначення були розподілені між підрозділами Балаклійського районного центру первинної медико-санітарної допомоги, розташованих в населених пунктах, куди перемістили евакуйованих мешканців з м. Балаклія та сіл, що ввійшли до зони небезпеки.

Евакуація мешканців з обмеженими можливостями

Волонтери розвантажують гуманітарну допомогу

Міжнародні НОВИНИ

Афганістан

Міжнародний Комітет Червоного Хреста (МКЧХ) закликає звільнити нешкодженими і без жодних умов двох співробітників, викрадених 8 лютого в провінції Джаузджан після нападу на автоколонну, в результаті якого ще шестеро співробітників МКЧХ були вбиті. «Ми звертаємося до людинолюбства викрадачів і просимо їх негайно звільнити наших колег нешкодженими і без всяких умов, – заявила Моніка Дзанареллі, голова делегації МКЧХ в Афганістані. – Ми також просимо утриматися від будь-яких дій, які могли б наразити їх на небезпеку. Ми не хочемо, щоб ця трагедія продовжувала приносити горе і страждання». МКЧХ працює в Афганістані протягом трьох десятиліть, неупереджено надаючи жертвам конфлікту медичну допомогу, забезпечуючи їх продовольством, допомагаючи відновлювати родинні зв'язки і забезпечуючи гідне поводження з останками загиблих. Після того, як шестеро співробітників організації були вбиті – чому немає жодного виправдання, – а ще двоє – викрадені, вся діяльність МКЧХ в Афганістані була призупинена.

Фото: ICRC

Лівія

23 січня волонтери Лівійського Червоного Півмісяця врятували 56 мігрантів, які були замкнені в металевому транспортному контейнері на шляху до Європи. Були знайдені тіла 13 мігрантів, що задохнулись в контейнері. З'ясувалося, що загиблі були замкнені кілька днів, поки їх доставляли в місто Хомс, звідки вони повинні були зробити спробу перетнути Середземне море, щоб опинитися в Європі.

Фото: ICRC, Ірак

Ірак

За підтримки національних товариств Червоного Хреста Фінляндії, Норвегії та Німеччини МКЧХ направляє додаткових медичних працівників (хірургів, медсестер травматологічних відділень, анестезіологів) в лікарні Іраку, куди надходять поранені з лінії фронту, допомагаючи тим самим медичним установам впоратися зі зростаючою потребою в екстреній медичній допомозі та подальшому догляді. Одна з хірургічних бригад МКЧХ почала працювати в лікарні неподалік від Мосула ще в жовтні 2016 року. З початку наступальної операції в Мосулі МКЧХ надав гуманітарну допомогу: продовольство, питну воду та предмети першої необхідності – більш ніж 130 000 особам. МКЧХ обладнав операційні і надав установам охорони здоров'я комплекти для лікування поранених та інші предмети медичного призначення, що дозволить надати допомогу більш ніж 280 000 пацієнтам. Також МКЧХ бере участь в навчанні персоналу, що займається наданням першої допомоги.

Всі сторони в конфлікті повинні зробити все від них залежне, щоб захистити цивільних осіб, які залишилися в Мосулі, а також забезпечити безпеку тих, хто залишає місто. Вони мають зробити все можливе, щоб звести до мінімуму шкоду, яку завдають будинкам мирних жителів і необхідній для їхнього виживання інфраструктурі, а також, з огляду на значні руйнування, викликані зброєю вибухової дії, повинні уникати його застосування в населених пунктах.

Катаріна Пімц, голова делегації МКЧХ в Іраку

Фото: REUTERS/A. Jadhav

Щастя, зіткане із зустрічей

У 2017 році Служба розшуку Товариства Червоного Хреста України відзначає 25 років своєї діяльності.

Ліна Костенко написала: «У світі злому і холодному, де щастя зіткане з прощань...». Але співробітники Служби розшуку впевнені: ні, щастя зіткане не з прощань, а із зустрічей. Як світло стає на душі в такі миті, коли вдається відновити родинні зв'язки попри час, кордони та трагедії! Представляємо вам щасливі історії людей, які знайшли своїх рідних завдяки роботі Служби розшуку.

Крізь тернії до рідної душі

У травні 2016 року Марія, мешканка Луганської області, звернулася до Служби розшуку з проханням про встановлення долі членів колись великої і дружньої родини, яку роз'єдали трагічні події ХХ та ХХІ сторіччя: голод та репресії 1930-х років, Друга світова війна, політична криза 1950-60-х років, сучасний збройний конфлікт на сході України: «Я вірю, що ви допоможете мені в пошуку»...

У родині етнічних поляків Л. з Житомирщини було 10 дітей – 4 доньки та 6 синів. Голодні 1930-ті роки змусили старшого сина Вацлава в пошуках порятунку від голодної смерті покинути домівку та відправитись пішки до Польщі. Через певний час він повернувся та забрав 2 молодших братів, згодом – ще 3 братів. Чужі люди в дорозі підгодовували маленьких хлопців і їм вдалося дістатись Польщі. Старший брат привів їх до притулку Червоного Хреста в Польщі – і хлопчики змогли не лише вижити, але й пережити жахіття Другої світової війни та стати поважними громадянами Польщі.

Чотири доньки родини Л. лишилися в Україні. Одна з них – Цезарина, вийшла

**ВІДНОВЛЕННЯ
РОДИННИХ ЗВ'ЯЗКІВ**

заміж, змінила прізвище. Згодом її родину, як і багатьох інших етнічних поляків, було виселено з Житомирської області на схід України – в Луганську обл. Період репресій забрав у неї чоловіка: його було засуджено до розстрілу.

Після закінчення війни, в 1960-ті роки, Вацлаву, старшому з братів, вдалося знайти Цезарину в Україні та передати їй фото своєї родини в Польщі.

Роки забрали старше покоління родини Л. Ще одне випробування випало на долю онуки Цезарини Л. – пані Марії, яка мешкає в Сватівському районі Луганської області: на схід України прийшла війна...

Співробітники Служб розшуку Українського та Польського Червоного Хреста спільними зусиллями розпочали пошук членів родини Л. у Польщі. Уже наприкінці серпня 2016 року з Польського Червоного Хреста надійшов перший лист з адресами членів родини Л. в Польщі – діти й онуки тих маленьких хлопчиків з 30-х років – Вацлава, Ізидора та Юзефа – були раді відновити зв'язок та зустрітись з близькою для них людиною – онукою Цезарини.

З Надією через роки

Я ще раз перегортаю сторінки справи по розшуку, яку було закрито в 2016 році з позитивним результатом, та вкотре дивуюсь, який все ж таки маленький та тіс-

Прийом заяви співробітником Служби розшуку

Тоді Бронек та Еріка навіть уявити не могли, що рятуючись від переслідувань гітлерівського геноциду євреїв в нацистській Німеччині, потраплять до країни масових репресій та розстрілів «ворогів народу». Бронек заарештували в лютому 1938 році, а вже в червні цього ж року він був розстріляний на Бутівському¹ полігоні під Москвою за контрреволюційну діяльність в фашистській організації (реабілітований посмертно).

ний наш світ, як переплітаються в ньому людські долі...

Бронек та Еріка Р., за національністю євреї, народилися на початку минулого сторіччя в Варшаві. За освітою фізики, до Другої світової війни вони мешкали в Лейпцигу. Вони симпатизували комуністам, хоча не були членами компартії. У їхній квартирі проходили підпільні зібрання членів компартії Німеччини. Їхня національність робила перебування в Німеччині вкрай небезпечним. Після декількох обшуків Бронек та Еріка вирішили залишити Німеччину, щоб зберегти життя їхнього трирічного сина. В пошуках притулку вони приїхали до СРСР з маленьким Олександром на руках. У Москві подружжя влаштувалося на роботу вчителями німецької мови до школи ім. К. Лібкнехта. Вони були не тільки чудовими викладачами, але й всебічно обдарованими, талановитими особистостями. Бронек грав на скрипці, а Еріка – на фортепіано. В їх маленькій кімнаті, де завжди лунала чудова музика та точилися цікаві бесіди, полюбляли збиратися колеги. Але у цей теплий дім прийшла біда: ➔ 2, 3

Восьмирічний хлопчик опинився в дитячому будинку Москви, де його прізвище, за непідтвердженою документально інформацією, було змінено. Червоний Хрест Росії, який на наше прохання здійснив перевірку своїх архівних фондів, не підтвердив цю версію, однак знайшов відомості про переведення дитини в 1939 році до дитячого будинку Дніпропетровська.

Служба розшуку Товариства Червоного Хреста України отримала запит зі «Щита Давиду» в Ізраїлі від імені пані Сімі, працівниці музею Холокосту «Яд ва-Шем» в Ізраїлі, до якої в свою чергу звернулися громадянин Ізраїлю пан Ноах та його мати Вів'єн, мешканка Австралії, по розшуку їхнього родича Олександра Р., сина Еріки та Бронек.

Крок за кроком здійснювалися заходи по розшуку Олександра в архівах

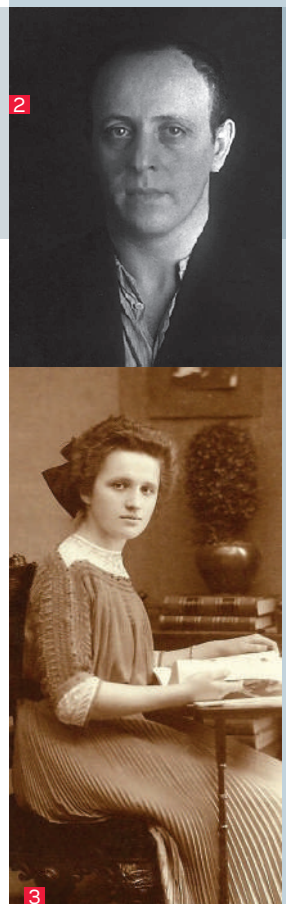
України⁴, які ускладнювалися тим, що існувала вірогідність зміни прізвища хлопчика при оформленні до дитячого будинку. В результаті копіткої роботи нам все ж таки вдалося встановити, що Олександр Р. до останніх своїх днів мешкав в Києві, де він, на жаль, помер в 2000 році. Завдяки допомозі небайдужих людей, колишніх сусідів та знайомих Олександра, з якими нам вдалося поспілкуватися, ми з'ясували, що у Олександра була єдина донька Надія, яка після смерті батьків виїхала з України до... Німеччини. Отже географія пошуку розширилася.

Історія родини почалася в Польщі, а потім були Німеччина, Росія, Ізраїль, Австралія та Україна, куди їх привела нелегка доля. Завершили ми розшук в Німеччині. Нам вдалося встановити контакт з пані Надією та передати їй контактні дані її рідних, які довгі роки не втрачали надію розшукати нащадків Бронек та Еріки.

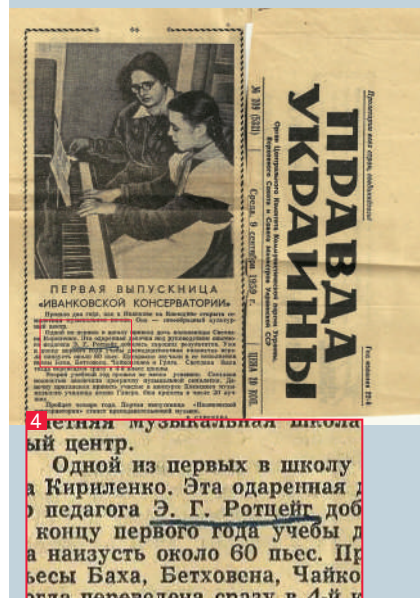
Із листів п. Надії до Служби розшуку: «Мої рідні з Австралії дуже зраділи, що знайшли мене... Я також схвилювана тим, що мої рідні знайшлися та хочуть познайомитися зі мною. Там мешкає доволі багато наших родин. Всі вони – дуже цікаві, приємні люди... Це дуже хвилює мене, оскільки я, на жаль, не звикла мати велику родину. Як багато втрачено через війну, розлуки... Але ще не зовсім пізно відновити родинні зв'язки. Дякую Вам за цей шанс. Це така несподівана, але така бажана радість! З повагою, Надія».

Із листа «Щита Давиду» в Ізраїлі: «Ми знаємо, що завдяки нашим спільним зусиллям члени родини вже спілкуються, обмінюються сімейними фотографіями, новинами. Дякуємо Вам за неоціненну допомогу у возз'єднанні цієї родини через десятиріччя! Це неймовірно! З повагою, Ваші ізраїльські колеги».

Людмила Обухова,
головний спеціаліст Служби розшуку
Товариства Червоного Хреста України

Еріку забрали на Луб'янку
наприкінці лютого
1938 року.

¹ У кінці 30-х – поч. 50-х рр. Бутівський полігон використовувався як місце масових страт і поховань. У Бутіві розстріляні люди найрізноманітніших професій і занять. У числі страчених було багато викладачів – понад 360 осіб (викладачі військових навчальних закладів, професори і викладачі вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, директори, завучі, вчителі московських і підмосковних загальноосвітніх шкіл. Серед страчених – представники різних національностей: росіяни, євреї, поляки, німці, латиші, корейці, японці.

«Молодь – для молоді»

Церемонія відкриття Центру

За фінансової підтримки Німецької організації міжнародного співробітництва GIZ (в рамках однієї з ініціатив інфраструктурної програми для України, що фінансується урядом Німеччини), молодіжне відділення Червоного Хреста Харківської області з літа 2016 року по лютий 2017 року реалізує проект «Відкритий простір: Молодь. Енергія. Дія» – створення та розвиток Молодіжного центру.

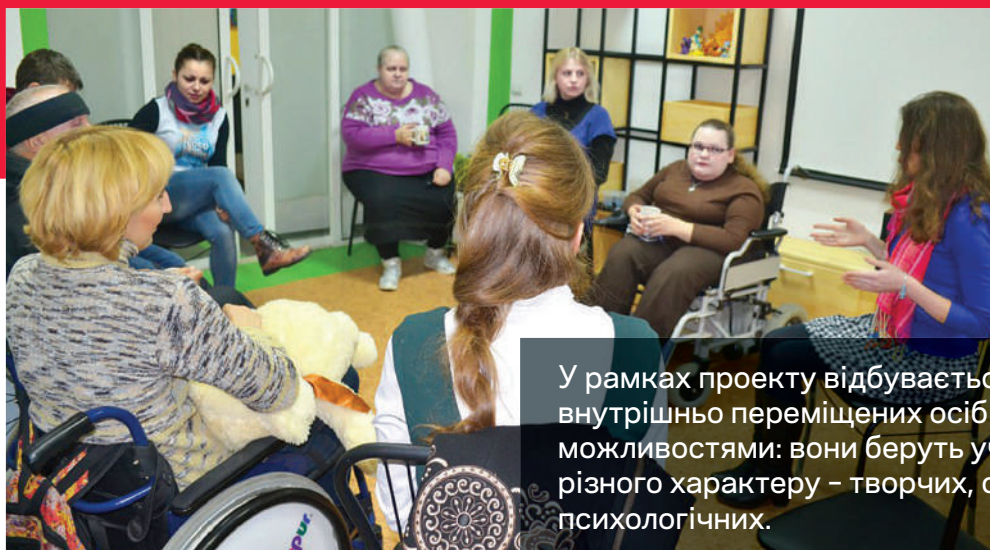
Завдяки підтримці GIZ був проведений ремонт приміщень, в тому числі їхня адаптація для потреб людей з обмеженими можливостями. В ремонті та дизайні приміщень брали участь наші волонтери.

Творчий майстер-клас

До відвідування Центру заохочується молодь вразливих категорій: внутрішньо переміщені особи та люди з особливими потребами, але відвідувати Центр можуть абсолютно всі. І це все безкоштовно:

- волонтерські зустрічі, різноманітні тренінги, майстер-класи, інформаційні сесії, творчі вечори, ярмарки і безліч інших активностей, що проходять у тренінговій залі;
- індивідуальні або групові консультації психотерапевта;
- робоча зона, де всі бажаючі можуть попрацювати за комп'ютером і скористатися книгами з сучасної бібліотеки (безкоштовний Wi-Fi!);
- кімната для проведення зустрічей і переговорів;
- дитяча кімната, де відвідувачі центру можуть залишити своїх дітей під наглядом волонтерів для відвідування заходів у Центрі;
- кухня, в якій завжди можна випити чаю, з'їсти чогось смачненького та неформально поспілкуватися.

У рамках проекту відбувається інтеграція та адаптація внутрішньо переміщених осіб і людей з обмеженими можливостями: вони беруть участь у спільних заходах різного характеру – творчих, освітніх, розважальних, психологічних.

Центр має сучасний вигляд і є комфортним для людей різного віку та з різними потребами.

Завдяки цьому молоді люди з Донецької та Луганської областей набувають нових друзів та почувають себе потрібними. Вони демонструють собі та суспільству, що кожен може робити своє життя та життя оточуючих кращим.

Разом з тим, для того, щоб всі учасники отримували актуальну інформацію про роботу Центру, співробітники та волонтери ведуть групи в соціальних мережах (@med.openspace у Facebook та Вконтакте). Також розклад наших закладів завжди доступний онлайн в Google-календарі.

Щомісяця Центр відвідують близько 500 бенефіціарів. Ми працюємо кожного дня з 11:00 до 20:30 крім понеділка.

Не менш важливим для нас є зворотній зв'язок від наших відвідувачів. Після заходів учасники заповнюють спеціальні форми, також ми маємо книгу відгуків. І, звісно, люди пишуть в соціальних мережах. Наприклад: «Спасибі всім велике за вашу допомогу. Я з сином приходила до вашого психолога. Вона нам дуже добре допомогла, ми з сином почали знаходити спільну мову і навіть разом займаємося спільними справами. Ви молодці. Велике спасибі за те, що ви є, і за будь-яких труднощів можна до вас звернутися».

«Молодь – для молоді»: під таким гаслом молоді люди складали проект, організовували

Унікальність проекту полягає в тому, що в роботі Центру активну участь беруть волонтерські команди Червоного Хреста Харківської області. Коли бенефіціари приходять в Центр за допомогою, вони знайомляться з волонтерами та вже самі починають брати участь у волонтерській діяльності. Наразі молодь має можливість долучатися до діяльності за такими напрямками:

- популяризація навичок надання першої допомоги;
- допомога дитячим будинкам та притулком (регулярна діяльність в дитячих закладах для навчання дітей різним навичкам);
- допомога людям похилого віку та безпритульним (видача продуктів харчування, візити в лікарні тощо);
- донорство крові (бути донором або залучати до здачі крові);
- популяризація здорового способу життя (проведення різних спортивних заходів, змагань, занять з йоги та пілатесу, лекції тощо)
- творчість і розвиток особистості (літературні вечори, концерти, ігротека, кіноклуб, клуб дебатів, розвиваючі майстер-класи тощо).

простір Центру (малювали, збирали меблі), шукали та шукають тренерів для майстер-класів, впроваджують різні інструменти популяризації роботи Центру та просто багато працюють. Тому велике спасибі всім волонтерам та команді проекту, ви – люди, без яких цей проект був би неможливий!

Цей проект – майданчик для комфортного налагодження соціальних зв'язків між різними людьми, тими, що потребують допомоги, та тими, що можуть її надати.

Владислав Васильцов, координатор проекту,
Галина Саган, регіональний фахівець з інформаційної діяльності ТЧХУ

В об'єктиві

Як правило, хороша фотографія красномовніше слів. Тому з цього випуску ми пропонуємо вашій увазі нову рубрику. Тут ви побачите знімки, що ілюструють діяльність Товариства з допомоги тим, хто цього потребує.

фото Галини Саган

1
17 березня завершився п'ятиденний візит делегації Австрійського Червоного Хреста. Підбиваючи підсумки візиту, партнери з Австрії підкреслили, що задоволені результатами візиту і сподіваються на швидкий старт нового проекту з надання медичної допомоги населенню вздовж лінії розмежування, який складатиметься із діяльності мобільних медичних бригад та фармацевтичної ваучерної програми.

2
Загін швидкого реагування Львівської обласної організації готовий прийти на допомогу навіть у горах. Навчання у Славському.

фото Наталії Круницької

Фото Максима Требухова

4

5

© Наталя Василюк, МКЧХ

© Наталя Василюк, МКЧХ

3

В Україні з'явився унікальний науково-розважальний журнал для дітей. «Рятуйчик» був створений силами волонтерів під керівництвом командира Бориспільського загону швидкого реагування Червоного Хреста Євгенія Черенка. Журнал надруковано за підтримки Товариства Червоного Хреста України.

4

8 березня у Києві волонтери загону Національного комітету слідували за безпекою учасників масових заходів. Все пройшло спокійно.

5

23 березня сталася серія вибухів на складі зброї у Харківській області в місті Балаклія. На фото зображено, як волонтери та співробітники Товариства Червоного Хреста України співпрацюють з представниками Міжнародного Комітету Червоного Хреста, доставляючи допомогу (матраци) до центрів тимчасового перебування для людей, евакуйованих з Балаклії.

Загін швидкого реагування Херсонщини «Влад»

Про історію і роботу загону швидкого реагування «Влад» Херсонської обласної організації ТЧХУ розповідає командир загону Микола Тараненко.

– Миколо, як Ви прийшли в Червоний Хрест?

– У кожного шлях до Червоного Хреста звивистий і непередбачуваний (сміється), і у кожного свій. Я потрапив сюди випадково: був учасником місцевої самооборони, і на одному з чергувань познайомився з Владиславом Ковальовим, який створив «Медицинський сектор Майдану». Ось він і запросив мене до себе в загін. Потім всі разом ми прийшли до Червоного Хреста.

– Розкажіть детальніше про Владислава. Ваш загін названий на його честь.

– Владислав на момент створення загону працював хірургом в поліклініці МВС. Він був унікальною людиною. Навіть у найскладніших ситуаціях він жартував, сміявся. Нам його дуже не вистачає. Влад загинув на сході України, надаючи допомогу постраждалим. У нього залишилися дружина і двоє дітей.

– Як склалися відносини в загоні після загибелі Влада?

– Влад посіяв сильні насіння, і вони дали ясні сходи. Чергуємо на всіх заходах: як міських, так і обласних, навчаємо першій допомозі населення, школярів. Я тут недавно прикинув, скільки народу «пройшло» через загін за ці роки. Вийшло близько 12 000 осіб.

– Як населення ставиться до Червоного Хреста?

– Спочатку люди не розуміли. Для них ми були якимись людьми в червоному з білим (у нас червоні жилети / куртки / розвантаження / рюкзаки та білі каски), які лізуть у натовп, щось там роблять, кому-то по радії щось кажуть... А потім вони зрозуміли – якщо ми поруч, то все буде спокійно. Що ми допоможемо в разі необхідності. Зараз нас впізнають, вітаються, а найголовніше – усміхаються! Значить, довіряють нам.

– Що ви вважаєте найбільш специфічним у вашій роботі в загоні?

– Загони – це унікальне явище. Ми всі волонтери. Ми хочемо допомагати людям. Але щоб допомагати, необхідно постійно вчитися. І специфічним знанням з надання першої допомоги, і з надання першої психологічної допомоги, і правові аспекти, і як правильно рухатися в масі народу, правила радіозв'язку тощо. І ми вчимося постійно. Самі організуємо для себе навчання, їздимо на всеукраїнські навчання, які організовує Національний Комітет Товариства, використовуємо будь-яку можливість відвідати курси. І тренуємося, тренуємося, тренуємося... І тренуємо. Співпрацюємо з патрульною поліцією, з прикордонниками тощо.

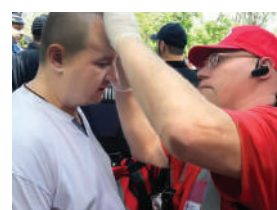
– Якими досягненнями можете похвалитися за останній час?

– Найголовніше, чого ми добилися – це гарне ставлення населення до діяльності Червоного Хреста. На запитання, чим займається Червоний Хрест, нам відповідають: «Допомагає людям». І це дуже тішить. Багато займаємося зі школярами – читаємо їм 12-ти годинні курси з першої допомоги, проводимо майстер-класи й бесіди, розповідаємо про Червоний Хрест. Чергуємо на пунктах обігріву. Розповісти про все просто неможливо. Найголовніше, що ми є, що нам цікаво разом, і ми хочемо працювати на благо людства!

“Завдяки Владу наш загін став таким, яким він є. Саме Влад заклав сімейні відносини між учасниками загону. Ми всі та ж міцна і дружна команда. Реально один за всіх і всі за одного. Всі проблеми вирішуємо спільно, разом і в радості, і в горі.

Микола Тараненко

На масових подіях

Чергування у пункті обігріву

Що для мене – бути волонтером Червоного Хреста?

Микола Гаврилець:

«Бути волонтером Червоного Хреста для мене – це відчувати себе особливо. Ні, це як невід’ємна частина тебе, ти – це ти, волонтер, без почесей і слави, ти просто знаєш що робити, і робиш це з повною віддачею. Ти розумієш всю цінність і відповідальність своєї діяльності, ти зважуєш кожен крок і йдеш за покликом серця. Бути волонтером Червоного Хреста – це саме те, що ти відчуваєш і чим живеш, адже це не робота і не корисливі помисли, а це твоє бачення і прагнення зробити щось хороше, добре і безоплатне для оточуючих людей».

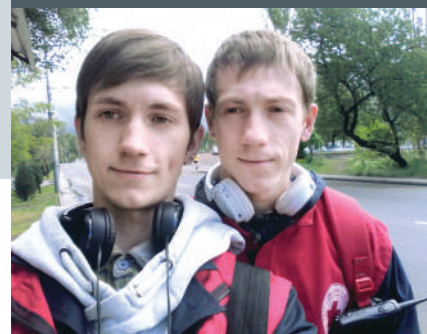
Олексій Гаврилець:

«Коли почався збройний конфлікт в нашій країні, коли я побачив людей, які втрати-

ли будинки, сім’ю і кошти на існування, я запитав себе: «Що я можу зробити?». За порадою брата і мого дядька, я пішов в єдину організацію, що дотримується таких принципів, які дуже мені близькі. Для мене бути волонтером Червоного Хреста – це мати можливість допомогти постраждалим людям незалежно від їхніх політичних чи релігійних поглядів».

Дарія Ахмедова:

«Для мене Товариство Червоного Хреста України – це не просто організація, а сім’я, де мене завжди підтримають і зрозуміють. Я можу втілити свої ідеї в життя та проявити свої найкращі якості. Я відчуваю себе потрібною тим, кому я допомагаю, я щаслива, коли від моїх дій є результат. Я пишаюся тим, що я – волонтер Червоного Хреста».

Брати Гаврилець (м. Маріуполь)

Дарія Ахмедова (м. Полтава)

Співробітництво

Щира подяка

Мешканці Авдіївки отримали 8000 літрів води

16 березня 2017 волонтери Донецької обласної організації Товариства Червоного Хреста України забезпечили розповсюдження серед мешканців Авдіївки додатково 8000 літрів бутильованої води. Питна вода була безкоштовно передана Товариству Червоного Хреста України його давнім партнером – компанією «Кока-Кола Україна Лімітед».

Мешканці постраждалого внаслідок збройного конфлікту міста щиро вдячні компанії та Червоному Хресту за допомогу та надання найбільш важливого для життя – питної води.

Окрему подяку Товариство висловлює своєму партнеру по Міжнародному руху Червоного Хреста та Червоного Півмісяця – Міжнародному Комітету Червоного Хреста – за перевезення питної води від міста Краматорська до міста Авдіївки.

Слова вдячності

«Редакція «Вісника Червоного Хреста», звертаються до Вас вимушені переселенці з Донбасу, які мешкають в Снігурівському районі Миколаївської області. Наша життєва історія схожа на історії багатьох тисяч людей, які залишилися вмиль без домівки, роботи, майна та вимушені були тікати з місця, де вже почала вирувати війна. Ми знайшли свій притулок на Миколаївщині. Нам було дуже важко, але, як кажуть, світ не без добрих людей. За допомогою ми звернулися у різні міські інстанції. Зокрема і до Снігурівської організації Товариства Червоного Хреста України. Допомогали нам харчовими наборами, одягом, засобами гігієни, ліками та добрим словом.

Велике спасибі працівникам Червоного Хреста, які не залишили нас на самоті з нашою бідою. Низький уклін працівникам Снігурівської організації Товариства, які допомагають нам. Бажаємо всім нам здоров'я та скорішого миру.

*Внутрішньо переміщені особи,
які мешкають у Миколаївській області*

Обласні організації Товариства Червоного Хреста України

Назва організації	Адреса	E-mail	Телефон	
Вінницька	21050, Вінниця, вул. Грушевського, 12	vn@redcross.org.ua	043(2)	35 05 68
Волинська	43025, Луцьк, вул. Степана Бандери, 5	vo@redcross.org.ua	033(2)	24 15 34
Дніпропетровська	49033, Дніпро, тупік Будівельний, 12	dn@redcross.org.ua	056(2)	31 31 75
Донецька	87515, Маріуполь, вул. Торгова, 174 (поштова адреса тимчасово переміщена)	do@redcross.org.ua	062	305 44 88, 337 85 07
Житомирська	10033, Житомир, вул. Л. Українки, 4	zt@redcross.org.ua	041(2)	42 63 91
Закарпатська	88000, Ужгород, Набережна Незалежності, 11	zk@redcross.org.ua	031(2)	61 61 08
Запорізька	69063, Запоріжжя, вул. Поштова, 4-А	zp@redcross.org.ua	061(2)	764 28 92
Івано-Франківська	76018, Івано-Франківськ, вул. Василянок, 6	if@redcross.org.ua	034(2)	75 28 37
Кіровоградська	25066, Кропивницький, вул. Гоголя, 98	kr@redcross.org.ua	052(2)	22 64 12
Київська обласна	01030, Київ, Нестеровський пров., 13/19, кімн. 114	ko@redcross.org.ua	044	495 52 85
Луганська	93400, Сєверодонецьк, пр-кт Радянський, 17	lg@redcross.org.ua	064	524 11 33
Львівська	79052, Львів, вул. Широка, 81-А	lv@redcross.org.ua	032(2)	297 08 60
Миколаївська	54010, Миколаїв, вул. Леніна, 21	mk@redcross.org.ua	051(2)	46 23 16
Одеська	65107, Одеса, вул. Канатна, 83	od@redcross.org.ua	048(2)	724 34 28
Полтавська	36014, Полтава, вул. Шведська, 52	pl@redcross.org.ua	053(2)	60 67 41
Рівненська	33014, Рівне, вул. Степана Бандери, 54	rn@redcross.org.ua	036(2)	63 54 87
Сумська	40044, Суми, вул. Холодногорська, 41	sm@redcross.org.ua	054(2)	61 15 60
Тернопільська	46001, Тернопіль, вул. Гоголя, 2	te@redcross.org.ua	035(2)	52 10 62
Харківська	61145, Харків, вул. Новгородська, 4	kh@redcross.org.ua	057	701 11 10
Херсонська	73003, Херсон, вул. Московська, 30	ks@redcross.org.ua	055(2)	49 30 51
Хмельницька	29000, Хмельницький, вул. Шевченка, 46	km@redcross.org.ua	067	756 33 30
Черкаська	18008, Черкаси, вул. Смілянська, 131/1, кімн. 102	ck@redcross.org.ua	047(2)	63 87 34
Чернівецька	58003, Чернівці, вул. Маяковського, 31	cv@redcross.org.ua	037(2)	52 80 09
Чернігівська	14005, Чернігів, вул. І. Мазепи, 1-б	cn@redcross.org.ua	046(22)	4 00 92
Київська міська	01001, Київ, вул. Софійська, 10-Б	kyiv@redcross.org.ua	044	235 80 00

Потребуєте допомоги? Звертайтеся у найближчу організацію Товариства Червоного Хреста України!